Τα αφεντικά λένε κοινωφελή εργασία και εννοούν σκλαβιά

Ποιος θυμάται τη «γενιά των 700» ευρώ; Ε, καλά θα κάνει να την ξεχάσει! Οι προ πενταετίας προειδοποιήσεις των αφεντικών που έλεγαν ότι θα δουλεύουμε πολύ, θα είμαστε ανασφάλιστοι για να πληρωνόμαστε ψίχουλα είναι πια ντεμοντέ.

Μέσα σε λίγα μόνο χρόνια, το μοντέλο του ελαστικά εργαζόμενου νεολαίου διευρύνθηκε, καλύπτοντας και μεγαλύτερες ηλικίες, ενώ οι μισθοί έπεσαν στο μισό και η Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση είναι πια και αυτή παρελθόν. Τα αφεντικά έχουν πάψει να μας ονομάζουν εργαζόμενους και χρησιμοποιούν διάφορα τρομαχτικά παρατσούκλια, όπως «ωφελούμενοι», «εθελοντές», «συνεργάτες».

Ζούμε μια κατρακύλα που φαίνεται να μην έχει τελειωμό.

Μέρος της κατρακύλας είναι και η θεσμοθέτηση των νέων stage με την ευφάνταστη ονομασία «Κοινωφελή Εργασία». Από το περασμένο καλοκαίρι 57,000 άνεργοι ενοικιαζόμαστε από εργοδότριες ΜΚΟ σε εκατοντάδες δημόσιες υπηρεσίες, με 5μηνες συμβάσεις, για να καλύψουμε πάγιες ανάγκες και να αντικαταστήσουμε τους μονίμους υπαλλήλους που τίθενται σε «διαθεσιμότητα», σε θέσεις άσχετες με το αντικείμενο πρόσληψης, συχνά με κινδύνους για την υγεία μας και πολύ συχνά στερούμενοι το δικαίωμα άδειας και απεργίας. Η δε μη καταβολή των μισθών μας στοχεύει σε ένα ξεκάθαρο μήνυμα προς όλους τους ανέργους: «θα δουλεύετε φτηνά, χωρίς δικαιώματα και θα λέτε και ευχαριστώ, ειδάλλως υπάρχουν κι άλλοι που περιμένουν στην ουρά!». Σε αυτό το σύστημα καταστολής των εργαζομένων διεκδικούν μερίδιο (5% του μισθού μας) εδραιωμένες ΜΚΟ αλλά και ΜΚΟ-βιτρίνες που δημιουργή- θηκαν εν μια νυκτί και μετατράπηκαν σε εταιρείες ενοικίασης εργαζομένων, με πρώτη και καλύτερη το Ινστιτούτο Εργασίας (ΙΝΕ) της ΓΣΕΕ.

Οι εργαζόμενοι στα Προγράμματα ΚΟΧ εξυπηρετούμε ένα διπλό ρόλο: αφενός στελεχώνουμε φτηνά τον κρατικό μηχανισμό, αφετέρου λειτουργούμε σα φόβητρο για τους υπόλοιπους ανέργους. Γιατί ο φόβος για την ανεργία καθορίζει το επίπεδο (υπερ)εκμετάλλευσης των εργαζόμενων.

Παρότι λοιπόν όλοι «λυπούνται» και δηλώνουν αναρμόδιοι, εμείς ξέρουμε πολύ καλά ότι η ανακύκλωση των ανέργων και η ταυτόχρονη υποτίμηση της εργατικής μας δύναμης αποτελεί κρατική στρατηγική. Τα αφεντικά ξέρουν καλά ότι σήμερα η μόνη δουλειά με μέλλον είναι η ανεργία!

Επειδή λοιπόν η κυκλική εναλλαγή ανέργου-εργαζομένου αφορά όλους και όλες μας,
Επειδή δεν κερδίζεται τίποτα με το να κοιτάει ο καθένας μας να σώσει το τομάρι του,

Οργανωνόμαστε συλλογικά σε κάθε ΜΚΟ, σε κάθε χώρο εργασίας, μαζί με τους συναδέλφους μας ενάντια στο μέλλον που μας επιβάλλουν.

Σωματείο Βάσης Εργαζομένων στις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις
svemko.espivblogs.net
ΣΩματείο Βάσης Ανέργων & επισφαλώς εργαζομένων
swbanergwn.espivblogs.net